

Koen Peeters – Grote Europese roman. Tekst B (met woordverklaringen)

Uit: *Grote Europese roman* (Meulenhoff, 2007, p. 263-264)

Grote Europese roman

1 Mijn schriftje¹, mijn Groot Europees Schriftje. Eerst waren er woorden en cijfers gekrabbeld²
2 op mijn handpalm of mijn arm. Vervolgens zweefden die woorden op de eerste bladzijden
3 van het Moleskine-schriftje. Dan zinnen, en langere stukjes. Ik heb die, hoofdstad na
4 hoofdstad, hoofdstuk na hoofdstuk genoteerd.
5 's Nachts begrijp ik Europa, als mijn raam openstaat en de bloemen in het perk³ beneden
6 Europees ademen. Of als je een gesprek begint in Boedapest, en iemand antwoordt je in
7 Praag. Of je vindt Lissabon terug in Brussel. Je spreekt met een bleke⁴ Noor⁵ die blij is
8 vanwege de zon, en je kijkt in de Kroatische hand van een Kroatische vrouw. Je hoort de
9 woorden van de Portugees in het vliegtuig. In de krant zijn Grieken verongelukt, en je lacht
10 met het lawaai van de Nederlander, en de Duitser speelt Bach in de kerk, en in een kille⁶
11 straat in Warschau besef je dat je bestaat. Je leeft, ja, wellicht leef je, en een Tsjech lacht
12 zichzelf uit terwijl hij zich verkoopt, en de Ier⁷ gokt⁸ en de Brit verwacht zijn eiland met de
13 wereld en de Française kijkt jou in de ogen en de Slowaak jakkert⁹ voort in zijn goedkope
14 vrachtwagen, en dat allemaal samen is het profetische portret, het periodiek systeem van
15 Europa. Het stijgt op uit mijn schriftje.

¹ **het schriftje**: klein boekje waarin je schrijft

² **gekrabbeld** – krabbelen: bijna onleesbaar schrijven

³ **het perk**: stuk grond

⁴ **bleke** – bleek: iemand met erg lichte huid omdat de zon nauwelijks schijnt

⁵ **Noor**: inwoner van Noorwegen

⁶ **kille** – kil: nattig koud

⁷ **Ier**: inwoner van Ierland

⁸ **gokt** – gokken: om geld spelen of speculeren

⁹ **jakkert** – jakkeren: overmatig hard rijden

Sprachniveau (rezeptiv) B1

Syntaktisch und Wortwahl

- Ähnliche Satzmuster durch Anaphern: „Of“ (Z. 6, 7), „Je“ (Z. 7, 8, 11)
- Erleichtertes Lesen durch kurze Nebensätze
- Größtenteils vertrauter Wortschatz („cijfers“, „arm“, „hoofdstad“)
- Wortableitungen bei den Ländern und Nationalitäten meistens möglich: *Europa – Europees, Kroatische, Portugees, Grieken, Nederlander, Duitser, Tsjech, Brit, Française, Slowaak*
- Häufige Wiederholung zentraler Wörter: „schriftje“ (Z. 1, 3, 15), „Europa – Europees“ (Z. 1, 5, 6, 15)
- Imperfekt, Partizip Perfekt

Semantisch

- Der Erzähler versucht Europa schriftlich festzuhalten, erst flüchtig auf seinem Arm, dann in einem Notizbuch.
- Aus diesem Notizbuch „steigt Europa auf“ (Z. 15). Es ergibt sich aus einer Vielzahl von kleinen, unzusammenhängenden Elementen (viele Nationalitäten, viele Sprachen, viele Tätigkeiten), die irgendwie doch ein Ganzes ergeben, das aber immer nur momenthaft begriffen werden kann.
- Parallel zu der Beschreibung des Schreibprozesses präsentiert der Text Europa als divers, dynamisch, offen und immer im Entstehen begriffen.